

BÀI SƯU TẬP – Có Tiếng Chim Ca: Trần Thị Diệu Tâm

Có tiếng chim ca

Trần Thị Diệu Tâm

Tháng Bảy /2022

Posted by GLN

Sau khi Anh đi mất đi, Chị lo dọn dẹp lại tất cả những vật dụng để dùng của chúng, xem thứ nào để lại thứ nào bỏ đi.

Trước đây, không bao giờ chị dám sờ tay động chạm vào những thứ đồ vật ấy, Anh nói " Đừng xáo trộn thứ tự của anh".

Chị biết, chúng mình là một người sống nghiêm túc, cẩn thận, đôi lúc trầm mặc và lạnh lùng. Chị yêu quý Anh đến mức làm cho các bà bạn phải ghen tức vì lòng tuyệt đối ấy. Họ ghen tức vì thấy Chị có một người chồng tốt và gương mẫu đến vậy. Giờ đây, sau khi chết, thây xác hình hài của Anh trở thành tro bụi phôi phôi và vụn vặt, dù có linh hồn hay không có. Chị ngậm ngùi, tuy nhiên chị riêng một thứ không bao giờ phôi phôi vụn vặt, đó là lòng yêu kính ngưỡng mộ của Chị với Anh. Chị cho rằng chính Anh là người sống làm cho đời Chị trở nên có giá trị hơn, tình thân và vật chết. Khi động chạm vào những đồ vật của chúng, Chị tưởng như anh đang sống lại. Chiếc iphone của Anh, chiếc máy vi tính cũng còn đó, dù chúng đã bị xóa hết tất cả dữ liệu bên trong. Có lúc Chị muốn nhờ con tái tạo những dòng điện thư giữa chúng và bạn hữu để cảm giác cha vẫn còn sống với mẹ. Nhưng đưa con gặt đi, chết là hết rồi.

Chết là hết, như câu nói của người bạn trai cũ, thanh thản gọi thăm sức khỏe chị, sợ Chị cứ sống mãi với hình bóng xưa, mà quên đi thực tại.

Chị không muốn nghĩ như vậy, nhớ Anh trong tâm tưởng, đó là lúc Chị cảm thấy mình không lẻ loi. Chị dọn dẹp một vài thứ, đọc lại vài trang sách, vài bức thư cũ mà anh từng đọc. Một

bao thư cũ kỹ gộp nhiều tờ giấy bên trong. Chị ơ hờ mở ra, bức thư của một người đàn bà nào đó gửi cho chồng chị. Rất đỗi ngạc nhiên, bức thư với lời viết quá thân thiết, còn hơn thế nữa, bức thư kể lại đôi điếu.

“Em nhớ anh, em nhớ lần gặp nhau sau này. Em không bao giờ quên được hơi ấm nồng nàn khi anh ôm em. Anh ôm em với cả một thế xác đậm đà yêu thương, anh mời gọi em bằng những cái hôn ngọt ngào, mơn trớn trái tim em để em có thể hiển dâng toàn vẹn ân ái cho anh, cho riêng một mình anh thôi ...

Chị hoa mắt, ngộp thở, và đọc tiếp ... Em biết anh không được hạnh phúc với chị ấy, thứ vui thú mà em cho rằng rất cần thiết cho anh, cho mỗi một người đàn ông, điếu này anh từng nói với em khi gần gũi nhau. Chị xinh đẹp và sang trọng, nhưng đó chưa phải là điếu cho anh thấy mình viên mãn. Đó chỉ là thứ vỏ bọc đắp lên cho xã hội nhìn ngắm. Một người đàn ông như anh có đầy đủ điếu kiện để cho người khác quý trọng, anh không cần sự bồi đắp của chị. Chị không hiểu được thứ anh đang cần, điếu anh đang thiếu. Em là người đem lại thứ ấy cho anh, đó là lời anh đã từng nói thật lòng anh, em nhớ mãi câu nói đó, khi chúng ta trao nhau. Anh không có lỗi gì khi đến với em. Chị vợ anh mới có lỗi. Em chỉ là một người đàn bà giản dị sống thực với đời thực, biết và hiểu người đàn ông mình yêu, thích gì muốn gì. Anh gặp em và em đáp ứng được cái nhu cầu ẩn giấu trong anh chưa bao giờ bộc lộ bên ngoài. Khi gần em, anh là một người đàn ông hoàn toàn tự do không bị ràng buộc bất cứ điếu gì, những giây phút ấy thật đáng quý biết bao.”

Điếu làm Chị đau đớn hơn cả, chính vì Anh không còn sống để Chị có thể trao vãn. Chết rồi mà vãn còn năng lực chém Chị một nhát dao mạnh, cả người chị như ứa máu. Từng dòng máu tươi nồng đang tuôn ra từ trái tim một cơ thể đàn bà yếu đuối. Trái tim ấy đã từng nuôi dưỡng sinh lực yêu thương. Đã từng nghĩ rằng không ai có thể thay thế Anh, trước và sau. Tượng đài ấy nay bỗng dựng đứng xuông vũng bùn từng mảnh nhé dưới chân Chị. Cơn ghen giận bùng lên, Chị muốn trả thù. Chị muốn đập tan tàn và lôi xác Anh từ nấm mồ chôn, cho dù Anh chỉ còn là bộ

xương thối rữa. Quên rằng Chị đã hũa táng Anh trong lò thiêu xác với nhiệt độ trên 1000 °C. Phạm nhân ấy nay đã chết, trở thành vô tội, dù Chị có là công t tử viên, cũng vô ích. Chết là xóa tan một b n án. Chị th n thờ nhớ lại mình, không phải người khác. Có lẽ chính Anh đã trở thành người đàn ông khác, r t xa lạ với mình mà mình không h hay bi t. Chị nhớ lại ngày Anh m t trong bệnh viện, Anh im lìm không nói năng chi, chỉ th ra vài hơi mệt nhọc r i nh m m t. Th mà trong trí tư ng c a Chị, Anh sẽ c m l y tay Chị nói như th này : “Thôi em ở lại, sống với nhau lâu nay, n u có chi không vừa lòng, em hãy b qua tha thứ cho anh “. N u Chị được nghe anh nói như vậy, sẽ b qua h t, dù cho Anh để lại thêm những lá tình thư người khác nữa, hoặc Anh có đứa con rơi con rớt nào đó chưa được khai báo. Anh ch ng nói được một lời giã từ hay đẹp dịu dàng cho em, người ở lại. Phải chăng những lời hay đẹp ch có th nghe qua phim nh, hay đọc trong ti u thuy t, đời thực không h có. Chị th y vị chua, vị đ ng trào lên c họng.

Vậy mà trong bức thư kia, Anh t ra n ng m và dịu dàng bi t bao với người không phải là vợ mình. B ng Chị nhận ra cái ngu ngơ c a mình, vừa ngu lại vừa khoái l ng mạn. Nhớ lại, lúc mới quen nhau, lúc mới hẹn hò thương nhau, Anh từng nói “Anh thích cái ‘v ngu ngơ’ c a em.» Lúc đó Chị tư ng thật, đàn ông thường thích cái v ngây thơ không bi t chi, cái v ngây thơ trong tr ng còn r t toàn vẹn, chưa h chia x tình ái với ai. Nhưng bây giờ Chị bi t r i. Có người đàn bà khác hi u chuyện đời hơn Chị, không ngu ngơ mà thu hút đàn ông, bi t cách chi m đoạt một người đàn ông s ng nghiêm túc m u mực. Nhớ khi Anh còn s ng, luôn t ra là một người can trường, can đ m đương đ u với mọi khó khăn để gi i quy t nhi u chuyện. Một con người có kh năng l p bi n vá trời n u như trời có rách toang, một con người luôn tự tin ở chính mình. Tự tin nhưng lại c n sự h trợ c a người đàn bà khác trong v n đ tình ái. Tình dục hay tình yêu ? Sợi dây tơ đó đã qu n quýt l y tâm h n Anh từ lúc nào ? “Từ khi nào anh lừa d i em ? ” Chị h i th m, nhưng người chết không tr lời. N u còn s ng, có th Anh nói “Không, Anh không lừa d i, nhưng đó là một nhu c u c a tình ái

đàn ông, thích chinh phục và chiếm hữu.” Phải chăng tình ái là chiếc kính vạn hoa chiếu vào trái tim, óng ánh muôn sắc màu cho lòng người đắm say.

Rồi Chị lại lặn thẩn suy xét, nếu Chị không bắt gặp bức thư đó, chẳng biết gì, Anh vẫn là người chững thững chung kiếp này cho tới kiếp sau. Nhưng bức thư hiện ra dưới mắt, sự việc bị phơi bày, Anh bỗng dựng bìn thành một kẻ lừa dối xa. Tốt hay không tốt, xâu hay không xâu tùy thuộc vào chuyện biết hay không biết điếu bí ấy đó. Thật là huyền hoặc. Chị nghĩ xa xôi về một điếu giởn dị thường khi xảy ra, giữa đời sống gia đình chẳng vợ vợ chẳng. Tuyệt vọng thẩn thờ với một sự thật phũ phàng. Ngày nào Chị cũng ra khỏi nhà, đến công viên ngồi suốt buổi, suốt ngày. Nơi đây Chị thẩn thờ nhìn ngắm trời xanh mây trắng, hít thở không khí trong lành của vườn cây hoa lá. Đám cỏ non xanh mượt mềm mại, tàn lá bóng mát hiên hòa như ôm ấp và xoa dịu tâm hồn. Thiên nhiên luôn sẵn sàng giang đôi cánh tay rộng lớn bao bọc che chở, và hòa giải phiến muộn.

Trong khu vườn nhỏ, Chị mua nhiều chậu cây đem về nhà chăm sóc từng chậu mai sớm, từng chậu chiếu sáng thắp. Thật thú vị biết bao, chúng đã trổ từng nhánh hoa với sắc màu tươi thắm cho mỗi bình minh, khi mặt trời vừa chiếu sáng loáng trên dòng sông xanh biếc phía trước. Tím hồng cam đỏ vàng chen lẫn trong đám chồi lá xanh non, rộn ràng như cùng nhau lễ hội. Chị nhận ra mỗi loài hoa có một linh hồn. Chúng có một ngôn ngữ riêng bày tỏ với tâm lòng yêu thương vô hạn thắm chung. Chúng chưa hề làm Chị thất vọng. Mỗi mùa mỗi loại, thay phiên nhau đem tới niềm vui sống từ đất và từ trời bao la. Ươm lên từ đất, lớn lên theo ánh sáng mặt trời, đón lấy tinh túy của vũ trụ mà trao tặng người đời. Và hơn thế nữa, chúng còn lan tỏa hương hoa của mình cho cuộc sống chung quanh, vẫn đượm mùi cay đắng. Rồi chen lẫn trong đám lá xanh, rộn ràng vang lên tiếng chim ca hót trên vòm cây cao ngời khen một ngày mới bắt đầu.

Chị hân hoan đem về nhà một chú chim màu vàng. Ngày đầu Vàng Anh lo sợ chập chững mới, không biết tương lai ra sao, đứng một chỗ quan sát. Ngày hôm sau, khi ánh nắng ban mai chiếu qua cửa, là

lúc Vàng Anh cất tiếng hát báo tin bắt đầu một ngày mới. Cánh hoa ngoài kia đang ngái ngái, cũng vội vàng thức tỉnh, mơn mởn, lay động theo gió, như chào mừng ngày vui với thành viên xinh đẹp líu lo. Từ đó, Vàng Anh luôn ríu rít hát ca mỗi khi Chị tỉnh giấc, và ngủ yên khi Chị tắt đèn chìm vào giấc ngủ say. Đúng là một người bạn thân yêu đồng cảm với niềm vui nỗi buồn, tuy Vàng Anh không nói được tiếng người, nhưng chừng như nó hiểu Chị. Bởi vì mỗi khi Chị nói chuyện với bạn hữu qua điện thoại, nó cũng ríu rít góp chuyện như một người thứ ba đang có mặt. Vàng Anh là một loài chim thích nghe tiếng người.

Mỗi ngày Chị mở lồng chim cho Vàng Anh bay ra khắp phòng để thư giãn đôi cánh, lần đó, quên không đóng cửa sổ. Nó bay sang đậu trên cánh cửa đang mở rộng, Vàng Anh do dự ngập ngừng nhìn quanh quẩn, hình như nó nghĩ ngợi. Chị chăm chú hồi hộp theo dõi, chắc hẳn nó sẽ bay ra ngoài bầu trời xanh tự do bên ngoài. Nhưng, nó bỗng dừng bay trở lại cái lồng chim xinh xắn của mình, trèo vào trong và cất tiếng hát. Có lẽ Vàng Anh suy nghĩ đây là nơi chốn an toàn nhất cho đời mình, không lo sợ mưa nắng bão táp hay sấm sét. Chị cảm động lấy ít hạt thức ăn đưa vào lồng, nó sà xuống mổ từng hạt nhỏ trong lòng bàn tay. Chị nhận lấy hơi ấm tỏa ra từ thớ thân như bé móm mại, len vào mạch máu trái tim mình. Vàng Anh không bỏ Chị, toàn vẹn thủy chung. Chị muợn bật khóc vì cảm xúc. Cả hai còn có nhau.

Chị đã tạo ra một thế giới riêng của mình, tự chủ tự tin và an toàn. Đời thực giữa người với người sao huyền hoặc quá, từ nghi hoặc này tới mơ hồ khác.

Chuông điện thoại reo lên từng hồi, Vàng Anh nghe thấy trước tiên, nhanh chóng gọi Chị đang cho cây Dạ Quỳnh uống nước "nhanh lên nhanh lên". Chị bật máy, tiếng người bạn trai cũ, giọng ngọt ngào hồi thăm sức khỏe, và rồi đề nghị đi du lịch cùng nhau một chuyến về vùng Địa Trung Hải nắng ấm. Chị ngần ngại ậm ừ qua điện thoại. Người ngồi bên kia bờ sông đang chăm chú nhìn chiếc phao chìm xuống là nhấc cún câu lên. Nếu cá đớp

mũi, mồi vào lưới câu, nó sẽ mãi mãi vĩnh biệt dòng nước trong xanh mát rượi, nó không còn tự do tung tăng bơi lội nhún nhөр, nó sẽ giởy chết trong chiếc rọ sọt. Chị nghe Vàng Anh cất tiếng hát, từng chữ như có ý nhún nhөр dẫn dò “giới thoát, giới thoát “. Chị quay nhìn nó và cúp máy. Chiếc phao vờn nổi lờnх bởnх trên mặt nước xanh.

Trần Thị Diệu Tâm

<https://www.diendanthekey.net/2022/07/tran-thi-dieu-tam-co-tien-g-chim-ca.html#more>

ReplyForwardYou can't react with an emoji to this message